

SADRŽAJ

Kantovo učenje i ineligibilnom i empirijskom karakteru (Teorija slobode) ... 3

Šopenhauerova primedba 5

Literatura 7

Kantovo učenje o ineligibilnom i empirijskom karakteru (Teorija slobode)

Šopenhauerova primedba

Šopenhauer smatrao je da Kantovo učenje o teligibilnom i empirijskom karakteru do apstraktne jasnosti uzdignuti uvid koji je imao još Platon, no ovaj ga je, zato što nije poznavao idealnost vremena, morao izložiti samo u vremenskoj formi, dakle, samo u vidu mita i u vezi sa metempsihozom. To, ipak, saznanje o indentitetu dvaju učenja biće prilično razjašnjeno tumačenjem i izvođenjem Platonovog mita, koje je sa velikom jasnoćom i određenošću dao Porfirije, tako da se kod njega neporecivo ispoljava podudarnost s apstraktnim Kantovim učenjem. Iz jednog njegovog spisa, Stobej je zadržao raspravljanje u kojem on tačno i posebno komentariše Platonov mit o kojem je ovde reč, dat u drugoj polovini desete knjige Države, i taj odeljak je, prema tome, u najvećoj meri vredan čitanja. Platonov mit može da bude posmatran kao alegorija velikog i dubokog saznanja, koje je Kant postavio u njegovoj apstraktnoj čistoti kao učenje o inteligibilnom i empirijskom karakteru, i da je, sledstveno tome, njega u suštini već pre više hiljada godina dosegao Platon, čak da se ono pruža još dublje, budući da Porfirije zastupa mišljenje da ga je Platon nasledio od Egipćana.

Literatura

Šopenhauer, A. : Dva osnovna problema etike, Svetovi, Novi Sad 2003.

PAGE

PAGE 2

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com